

● **צפה לשינוי ערכי יסודי בהשקפתו של דוד בן-גוריון על חוזה הציונות תיאודור הרצל.** למרות הסתייגותו האישית של בניג'י מכל הקשור בדמותו של הרצל, דבר שהתבטא בהתנגדותו הנמרצת בשעתו להעלאת עצמותיו של הרצל ארצה, ייודע בקרוב על קשרים אישיים הדוקים שקשר ראש המחשלה עם מפעל הנושא עליו את שמו של הרצל.

● **צפה להתקפה דיפלומטית ערבית גדולה נגד ישראל כבית רות אפריקה החופשית.** הסענות העיקריות נגד ישראל: בריתה עם צרפת בשנת שגם גאנה וגם גינאה כבר הכירו למעשה באלג'יריה החופשית, ובשעה שכל מדינות אפריקה תובעות את מניעת הניסיון האטומיים של צרפת במדבר אל-צ'חרה. ישראל לא תוכל להתגונן נגד נימוקים אלה, באשר כל ג'יסטה לסובת האפריקאים תהיה מעשה עויין נגד צרפת. במושב הבא של עצרת א.ו.ם תצטרך ישראל לתמוך בצרפת תמיכה סוטאלית, דבר שיעורר שוב את חמת המחנה האפריקאי ויעזור לערבים.

● **עיראק תהפוך לבסיס הערבי העיקרי של המרד האלג'ירי.** אף שממשלת פרוחת עבאס תוסיף לשבת בקאהיר, הרי הכוחות הלוחמים האלג'יריים, בהם גוברת הנטיה השמאלית, נשענים יותר ויותר על נשק עיראקי ועל בסיסי-אימונים המוקמים בעיראק.

● **לא תוגש כל תביעה משפטית נגד שום מפלגה על הפרת**

שוכבות נגד הכת. המשך פרקליטה של רחל בן-שיטריה: "שני מקרים, לגבי אנשים אחרים מראים, עם כל הכבוד, יחס מסוים לאנשי משטרת חיפה: המקרה בו הואשמו על ידי השופטת באופן אישי כמה ילדים במעשי שוכבות כלפי בתה, מראה שאנשי משטרת חיפה מוכנים לעשות, במקרה זה של כבוד השופטת ולפי רצונה, דברים שלא היו עושים במקרהו של אזרח רגיל". טענות נוספות נגד השופטת שטרקמן:

● **בתיק בו הוגשה תביעה על ידי משרד עורכי-הדין החיפאיים חקסמן ונקארה, הוגשה התביעה בשפה הערבית.** השופטת צעקה כלפי עורך-דין וקסמן שחוצפה היא להגיש תביעה במדינת ישראל נגד יהודים בשפה הערבית, ואף הטילה בגלל כך הוצ' אות על עורך הדין וסרבה להרשות לו לערער. בית-המשפט המחוזי פסק שהחלטת השופטת ניתנה שלא כדיון ובלייטוד.

● **בתיק פלילי 2008/55, התלוננו הגא' שמים בפני נשיא בית המשפט המחוזי, שיש להם הרגשה שהמשפט מתנהל בפני כבוד השופטת לא בצורה אובייקטיבית, וכי קיימת נגדם דעה מוקדמת בגלל היותם קומוניסטים.**

● **בתיק אזרחי 679/53, התלונן התובע בפני נשיא בית המשפט המחוזי, כי זכה לשמוע מפי השופטת את הביטויים: "אפילו**

ערות

סוכריות במקום אבנים

מי שנוכח השבוע בבית-משפט השלום בחיפה, שם הובאו שלושת מנהיגי מרד ואדי סליב בפני שופטת השלום הראשית מרים שטרקמן, להארכת מעצרו, לא היה מעלה בדעתו כי שבוע קודם לכן עמרו שני הצדדים, השופטת והנאשמים, במרכזה של אחת הסערות המשפטיות הסוערות ביותר שטרעו אי-פעם במדינה. השופטת שפעה חיוביים, האוינה בנחת-רוח לטענות הצדדים, התרתה במשטרה לא לעצור את הנאשמים אף לשעה אחת למעלה מהדרוש. הנאשמים, דויד בן-הרוש, מרכי ומאיר שמיטוב, שורקו סוכריות לעבר הקהל בעת שהובאו לבית-המשפט, ישבו רגועים, סיפרו הלצות והחליפו נשיקות עם קרובי-משפחתם.

אולם סערות ואדי סליב לא שככה. היא רק לבשה צורה אחרת. כי את מקום ההפי גונת הקולנויות בסמטאות הואדי מצד אחד, גנתינו בכח על ידי המשטרה מצד שני, מילא הפעם מאבק משפטי חריף לא פחות. את רעש גיפוץ הנוגויות החליף הפעם קול ההסתערות ההדדית על דעת הקהל, באמי-צעות דברים שנאמרו בבית-המשפט ובעתונות.

אחרי שנשיא בית המשפט העליון יצחק אולשן דחה את בקשת סניגורי מנהיגי ליכוד עולי צפון אפריקה, להעביר את בני-רוח משפטם לעיר אחרת, או למנות שופט אחר תחת השופטת שטרקמן, ולא נותרה אפשרות אלא שהשופטת תעביר מרצונה את השיפוט לידי שופט אחר, הגיש פרקליט ה-נאשמים, עורך-דין אריה מרינסקי, בקשה ל-שופטת להביע הסכמתה להעברה שכזו.

טען מרינסקי בבקשתו:

● "בדברים שהשמיעה כבוד השופטת במעמד הוצאת פקודת-המעצר נגד העציר דויד בן-הרוש, חרגה השופטת בכל הכבוד ממסגרת הדיון שנועד למטרה יחידה ומוגדרת והיא: החלטה בדבר הוצאת פקודת מע-צרו סירוב להוציאה. לשופטת לא נותר ספק כי כבר אז הביע בן-הרוש את התנג-דותו הנמרצת והמנומקת להישפט בפניה.

● "קביעת המשפט נגד הנאשמים מהוה חריגה מן המקובל. מפני שהמשפט נקבע לדיון ממש יומיים אחר המצאת כתב-האישום לידי הסניגוריה, למרות שהתהליך המשפטי דורש לעשות זאת בהפסקה של 10 ימים לפחות. והמשפט נקבע שלא בפני השופט התורן של בית-משפט השלום בחיפה, אלא שהשופטת חזרה במיוחד מחופשתה, כדי לטפל בתיק זה למרות שידעה שה-אשמים מתנגדים להשפט בפניה."

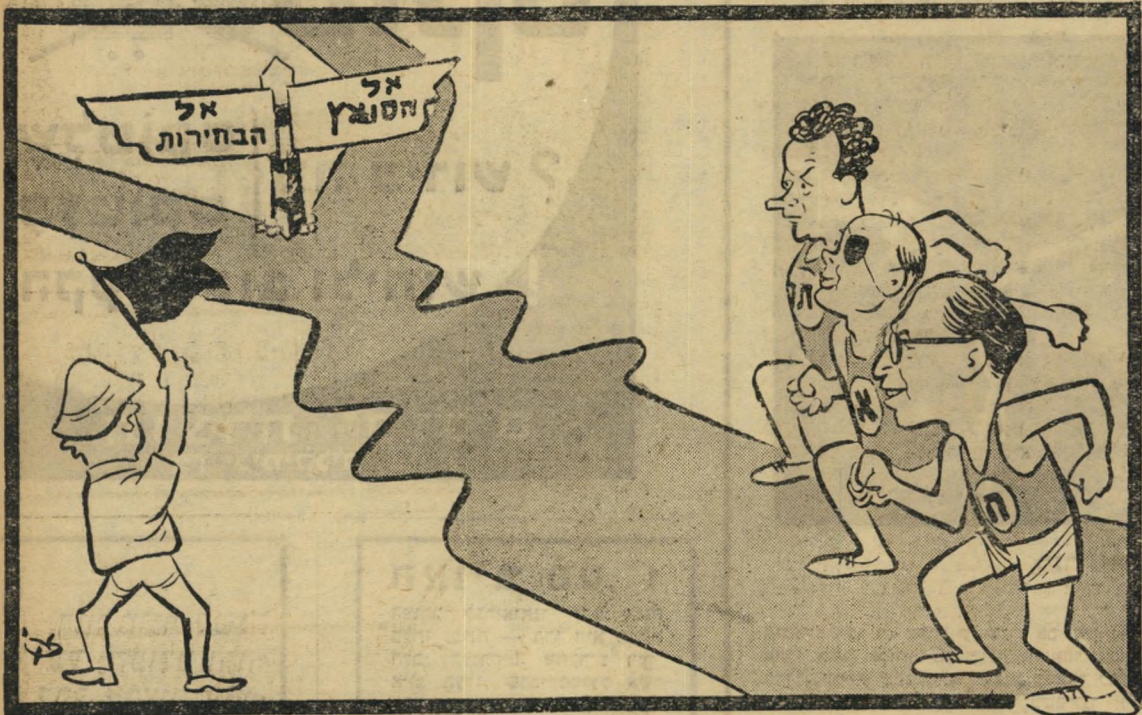
"לא צפוי משפט הוגן". סיכם הפ' רקליט את בקשתו החריפה: "אין תימה על כך, כי לאור כל הנסיבות שפורטו, קשה לנאשמים להשתחרר מההרגשה וחשש כבר כי לכבוד השופטת נטיה ברורה בפרשה זו נגדם, וכי לא צפוי להם משפט הוגן, והת-רשמות זו הינה לא של הנאשמים בלבד."

מכת הנגד של הצד השני לא איתרה לבוא, למרות שהיתה מוטיבית כהלכה. ביום ששי האחרון הופיע עתן מעריב, שאינו מהסס בכל שעת-צרה להושיט יד לשלטונות, במא-צרו ארוך על השופטת שטרקמן שנועד לה-ציגה כמגינה על האינטרסים של אנשי ואדי סליב. במאמר יום, שבא אחרי ראיון של כתב מעריב אהרון דולב עם השופטת, קבע העתון: "נפתח מסע שלם, מין ציד-קבצות מזור ומכווער... מקהלה מלוכת יצרים שזרקה אל החלל הצבורי את העובדה האבסורדית אודות השופטת... נתפסה" ב-קלקלתה כ-שונאת מרוקאים... מובן שהש-מצה זו נתעבת היא... רצח בדיבה שכמעט ונעשה בשופטת-השלום הראשית..."

האמת שסופר מעריב לא טרח לגלותה היא, שהצעדים שנקטו על ידי באי-כח הסני-גוריה, ושהוגדו כ-כמעט רצח בדיבה, אי-גם יוצאי דופן לגבי השופטת שטרקמן, שכבר בעבר הוגשו נגדה תלונות חריפות. כל התלונות אלה נמצאות בתיק בית-המשפט, בו התלוננה יצאנית חיפאית, בשם רחל בן-שיטריה, נגד קצין משטרה על מכות שאותו קצין הנחית עליה. פרקליטה נימק את בקשתה להעביר את ביוורדינה לשופט אחר:

"אין זה מספיק שיעשה צדק. צריך גם שיראה שנעשה צדק. מרשתי טוענת שבאחת הפעמים שהובאה על ידי המשטרה בפני השופטת, ביחד עם יצאניות אחרות, הוציאה נגדה פקודת-מעצר לחמישה ימים, והודיעה זאת במילימילי אלו: חמישה ימים מנחלות. מרשתי טוענת שהיא מוכנה לבטל את התלונה ובלבד לא להופיע בפני השופטת."

* אמרה אז השופטת: "לא אטבול אנשים חבאים לפני במשפט שיכריזו על עצמם כמרוקאים. אתם מכניסים פירוד באומה."

אבל איפה קו הסיום?

חוק הבחירות. למעשה מתעלמות כל המפלגות מתקנות חוק זה, המגביל את השימוש בדרכי תעמולה שונות, אוסר את השימוש באות הרשימות עד 60 יום לפני הבחירות ועל השימוש באמנים באסיפות-בחירות. האמנים כבר מופיי-עים עתה ברציפות באסיפות כאלה.

● **צפה למינויו הודאי של שרון וייץ למשרת מנהל הייעור במדינה.** הנהלת הקרן הקיימת התחמקה מהחלטה בהטילה את ההכרעה על ועדה מיוחדת בת שבעה חברים, אולם ההנחיות הבלתי-רשמיות שניתנו לוועדה זו אינן משאירות כל אפשרות אלא למנות את שרון וייץ לתפקיד שיעד לו אביו מלכתחילה.

● **מהפכה בזעיר אנפין תחול בהרכב הראשון של נבחרת ישראל בכדורגל.** מאמן הנבחרת גיולה מאנדי, שומר עדיין בסוד את הרכב המוצע על-ידו, אולם כפי שמתברר ממקורביו, יהיו פני הנבחרת החד-שה שונים במקצת מהנבחרות בשנים האחרונות. השינוי הבולט ביותר יהיה הצבתו של רפי לוי בתפקיד החלוץ המרכזי. מאנדי טבור כי רפי לוי הוא אחד הכדורגלנים המוכשרים ביותר בארץ. ההרכב הראשון של הנבחרת, לפי דעתו הנוכחית של מאנדי: שוער — יעקב חודורוב, מגינים — בן-דוד ואמציה לבקוביץ, רצים — געדון טיש, שאול מתניה ואהרון אמר. חלוצים — מנצ'ל, נחום סטלמן, רפי לוי, טייב גלור ורחביה רוזנבאום. באס לא יוכל אהרון אמר להשתתף בסגל, ימלא יוסף גולדשטיין את מקומו כרץ. אחת ההפתעות בהרכב זה: הוצאתו של המגן חנוך מורדוכוביץ מההרכב הראשון, מכיוון שלדעת מאנדי אסור להציב בתור מגן כדורגלן שאינו משחק בשתי רגליו.

● **משוחררי החטיבה היהודית הלוחמת של מלחמת העולם השנייה יערכו בשנה הבאה שיחזור של מפעי הכריגדה.** לפי תוכניתם של ותיקי הכריגדה, בראשותו של מזכיר עיריית רמת-גן זאב מליון, ישכרו משוחררי הכריגדה אניה מיוחדת, יפליגו בה לאיטליה, יסעו בדרכי אי-רופה לפי קוי ההתקדמות והחניה של הימים ההם.

אם חצבה הנתבעת את הקירות היא כבר הסירה את הקפוטת שלה. ומשנודע לה כי הוא מכפר-יהושע אמרה לו: "יהושע יופה היה מתהפך בקברו לו היה שומע דבריה."

● **בפעם הראשונה בתולדות אגודת עורכי-הדין התלוננו עורכי-דין באסיפה הכללית שלהם בשנת 1957, על היחס אשר מלגה שופט לקהל ולעורכי-הדין והשם היחיד אשר נקבו היה שמה של הגברת שטרקמן.**

קלף בידי הסניגוריה. אולם ביום הראשון השבוע, הסתיימה המערכה בשבני-תת-נשק משני הצדדים. השופטת שטרקמן הודיעה על הסכמתה למינוי בית-דין של שלושה שופטים, שהיא תשב בראשה, לבני-רוח דגים של בן-הרוש וחבריו. בהחלטתה הסתמכה השופטת על בקשה שכאלו הגיש סניגורם של הנאשמים למינוי שלושה שופ-טים. אולם בקשה פורמלית מעין זו לא הוגשה אף פעם. אמנם התקיימה פגישה בלתי-מחייבת בבית השופטת, בנוכחות הצ'דים, שבו הציע לה הסניגור בארוח בלתי-מחייב להרכיב בית דין של שלושה שופטים, והבטיח לשכנע את שולחיו להשפט בפני בית-דין כזה. אולם או סרבה השופטת.

אולם החלטתה של השופטת על מינוי בית-דין של שלושה לא פתרה את כל הבע-יות. עם החלטה זו נוצר מצב משפטי משונה. השופטת כבר קיבלה בתיק זה כמה החלטות על דעת עצמה, וקשה לשלב החל-טות כאלה בהרכב חדש של שלושה שופטים. כי אין כל תקדים משפטי לכך, שהשפט יתן על דעת עצמו מספר החלטות בתיק, ואחר כך יצרך אליו עוד שני שופטים להמשך המשפט. נקודה זו עשויה להיות קלף חשוב בידי הסניגוריה, באם תרצה לערער על פסק הדין שניתן.